

ohledně st-lky Kateřiny Š., která se jednání ani nezúčastnila, ani svého manžela k jednání za sebe a k uzavření dohody nezmocnila.

Oba tyto výroky, jež postrádají nutného skutkového základu, trpí proto podstatnou vadou řízení ve smyslu § 6 zák. o ss.

Ad 4. Stížnost, pokud čelí proti tomuto výroku, je bezdůvodná. Výrok ten spočívá na znaleckém posudku, podaném při komisionálním jednání, jemuž st-lé při něm neodporovali. Tím pozbyli práva odporovati mu v řízení odvolacím, resp. ve stížnosti k nss. Věcné námitky uplatňované v této stížnosti jsou proto nepřipustné a z toho důvodu nutno je odmítnouti. Výtky vadnosti řízení uplatňující, že odvolací námitky nebyly žal. úřadem buď vůbec nebo správně vyřízeny, jsou pak vzhledem k shora uvedené preklusi námitek proti znaleckému posudku bezdůvodny.

Ad 5. Výrok o útratách řízení závisí na rozhodnutí ve věci samé. Ježto pak v důsledku zrušení výroků ad 1., 2. a 3. pro vadnost řízení není tu dosud rozhodnuto ve věci samé, chybí zde nutný podklad pro výrok o útratách řízení, který musil býti proto zrušen rovněž pro vadnost řízení podle § 6 zák. o ss.

Č. 12.358.

Samospráva obecní. — Cesty. — Policejní věci:
* Obec není podle §§ 35 a 28 odst. 2 bodu 3 čes. obec. zřízení oprávněna uložit s trestní sankcí majitelům domů, aby očistili od sněhu před svými domy část chodníku, který byl obcí jako součást veřejné komunikace obecní převzat.

(Nález z 2. dubna 1936 č. 8074/33.)

Prejudikatura: opačně Boh. A 5760/26.

Věc: Václav G. v Ústí n. L. (adv. Dr. Walter Maresch z Ústí n. L.) proti rozh. min. vnitra z 28. srpna 1930 o policejním přestupku.

Výrok: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: Nálezem obecního trestního senátu v Ústí nad Labem z 28. května 1926 byl st-l uznán vinným přestupkem § 24 pol. řádu pro město Ústí n. L., jehož se dopustil tím, že 19. ledna 1926 neměl chodník před svým domem očištěný, a byl odsouzen na základě cit. ustanovení pol. řádu k pokutě 15 Kč anebo k 36hodinovému vězení.

Okresní správa politická v Ústí n. L. výměrem ze 14. října 1926 nevyhověla odvolání proti tomu podanému, vyslovivši, že skutková podstata přestupku kladeného st-li za vinu je zjištěna. Odvolání z tohoto výměru zamítla zem. správa politická v Praze rozhodnutím ze 14. října 1927, nahradivši ustanovení, na jehož základě byl trest uložen, ustanovením § 62 zákona ze 16. dubna 1864 č. 7 z. z. Další odvolání žal. úřad nař. rozhodnutím zamítl, podotknuv toto: Podle ustanovení § 35 obec. zř. může obec. zastupitelstvo, pokud vykonávání místní policie není zákonem vneseno na orgány státní, v mezích zákona vydávati platné předpisy v oboru místní policie, a to s trestní sankcí. Do samostatného oboru působnosti obce náleží podle výslovného ustano-

vení čl. V. zákona č. 18/1862 a shodného s ním § 28 čes. obec. zř. také místní policie, jejíž součástí je mezi jiným péče o zachování obec. silnic, cest a míst, jakož i o bezpečné a snadné ježdění po nich (bod 3). Z uvedených předpisů se podává — jak se uvádí v nař. rozhodnutí —, že obec, obstarává-li policii místní, má povinnost starati se o bezpečnost dopravy po veřejných cestách, a tedy i chůze po chodnících, které sice jsou povinni zřizovati majitelé domů, avšak přecházejí do vlastnictví obce ve lhůtě 1 roku (§ 92 stav. ř.) a tvoří tak síť veřejných komunikací obecních. Z uvedeného je podle názoru žal. úřadu patrné, že nelze popíratí platnost ustanovení § 24 pol. řádu města Ústí n. L.

O stížnosti podané na toto rozhodnutí uvažil nss toto:

Obecní trestní senát v Ústí n. L. uznal st-le vinným přestupkem § 24 pol. řádu města Ústí n. L. proto, že 19. ledna 1926 neměl chodník před svým domem očištěný. Poněvadž podkladem trestního řízení v tomto případě bylo oznámení, že st-l neměl 19. ledna 1926 před svým domem chodník očištěný od sněhu, sluší míti za to, že obecní trestní senát shledal podstatu přestupku kladeného st-li za vinu v tom, že st-l neměl v uvedené době chodník před svým domem očištěný od sněhu, a podřadil ji druhému odstavci § 24 pol. řádu města Ústí n. L., v němž se ukládá majitelům nemovitostí mimo jiné, aby v zimní době očistili chodník od napadlého sněhu, a pro případ, že by tak neučinili, hrozí, že budou potrestáni a očištění chodníku bude provedeno z úřední moci na jejich náklad. Na tomto stanovisku obecního trestního senátu nebylo nic změněno v pořadí správních stolic ani po stránce skutkové ani po stránce právní. Ježto stížnost nepopírá ani správnost skutkové podstaty, z níž úřady vycházejí, ani správnost jejího podřazení citovanému ustanovení policejního řádu města Ústí n. L., nýbrž brojí jen proti platnosti tohoto ustanovení vůbec, a ježto obě strany stojí na stanovisku, že chodník, o který šlo, byl obcí převzat jako součást veřejné komunikace obecní, bude předmětem úvah nss v tomto případě jen otázka, může-li obec uložit s trestní sankcí majitelům domů, aby očistili od sněhu před svým domem část chodníku, který byl obcí převzat jako součást veřejné komunikace obecní.

Podle § 28 bodu 3 čes. obec. zřízení náleží do samostatného oboru působnosti obce mimo jiné také »péče o zachování obecních silnic, cest, míst a mostů, jakož i péče o bezpečné ježdění po silnicích«. Podle toho jest »péče o zachování silnic a cest« uložena obci jen potud, pokud jde o silnice a cesty o b e c n í. Je to v plném souhlasu s předpisy konkurenčního zákona silničního z 12. srpna 1864 č. 46 z. z. čes. a zákona z 31. května 1866 č. 41 z. z. čes. o technicko-hospodářské správě veřejných silnic neerárních, jež upravují ex professo otázku, které subjekty postihuje t. zv. břímě silniční, a z nichž lze také poznati, co sluší rozuměti »péčí o zachování silnic«.

Zákon č. 41/1866 z. z. čes. ukládá v § 5 a násl. stavbu a zachovávání všech silnic zemských zemi, v § 22 stanoví, že okr. výbor, obstaráváje správu silnic okresních, je zodpovědný za přiměřené udržování silniční dráhy vozové ve stavu dobrém a ... zachování všech částí silničních ve stavu bezpečném, a v § 28 předpisuje, že obecní představenstvo je povinno obecní silnice a cesty, jakož i všechny stavební před-

měty na nich udržovati ve stavu dobře sjízdném a bezpečném. Z těchto ustanovení, jež jsou v plné shodě s §§ 6, 7, 8 a 12 cit. konkurenčního zákona silničního, a také z ustanovení bodu 3 § 28 čes. obec. zřízení plyne, že je to vždy správce silnice (t. j. země u silnic zemských, okres u silnic okresních a obec u silnic obecních), jenž je povinen postarati se o bezpečný stav silničního tělesa, a že péče o zachování silnice zahrnuje v sobě všechny práce, jichž je třeba, aby silnice byla ve stavu takovém, aby se jí dalo podle jejího určení bezpečně užívat. K těmto pracem náleží však netoliko řádné zřízení silničního tělesa a jeho technická konservace, ale i péče o zařízení, jež umožňují bezpečné užívání silnice (srov. § 42 zákona č. 41/1866 z. z. čes. o patnicích a zábradlích), avšak také práce, jichž je třeba k odstraňování překážek řádného užívání silnice, tak zejména také odklízování sněhu, jehož náklad podle § 11 silničního zákona konkurenčního zásadně má nésti správce a udržovatel silnice.

Z těchto úvah, z nichž vycházel již nález z 30. září 1928 č. 18.718/1927, Boh. A 8133/1929, dospěl nss k závěru, že péče o zachování silnic postihuje správce silnice a že do této péče náleží i péče o to, aby bylo lze silnice řádně užívat, zejména i péče o odklizení sněhu. Tato povinnost, uložená zákonem správcí silnice, nemůže býti — není-li výslovného předpisu zákonného — přesunuta na osobu třetí.

Podle § 35 čes. obec. zřízení může obecní zastupitelstvo, kde a pokud nebylo vykonávání místní policie obci odňato, pro obvod obce vydávati v mezích zákonů nařízení týkající se místní policie a může na nešetření takových nařízení ustanoviti pokutu až do 20 Kč anebo, nebyl-li by vinník s to, aby pokutu zaplatil, vězení až na 48 hodin. Nss mohl v tomto případě ponechat stranou otázku, zda péče o zachování obecních silnic, jejíž obsah byl výše určen, spadá pod pojem místní policie, uváživ, že i kdyby tomu tak bylo, nemohla by obec uložit na základě cit. ustanovení obec. zřízení s trestní sankcí majitelům domů, aby očistili od sněhu před svým domem část chodníku, který byl obcí převzat jako součást veřejné komunikace obecní, neboť nařízení týkající se místní policie smí vydávati jen v mezích zákona. Podle toho, co bylo výše uvedeno, není však všeobecného předpisu zákonného, podle něhož by obec povinnost, která podle zákona postihuje ji samotnou, mohla přesunouti na osoby třetí, tedy ani na majitele domů, podle nichž běží chodník, který byl obcí převzat jako součást veřejné komunikace obecní.

Na základě těchto úvah, jež jsou ve shodě s usnesením odborného plenu z 27. ledna 1936 č. 704/33 pres., dospěl nss k závěru, že obec není podle §§ 35 a 28 odst. 2 bodu 3 čes. obec. zřízení oprávněna uložit s trestní sankcí majitelům domů, aby očistili od sněhu před svými domy část chodníku, který byl obcí jako součást veřejné komunikace obecní převzat.

V konkrétním případě bylo policejním řádem pro město Ústí n. L. z 2. srpna 1893 v § 24 nařízeno majitelům domů s trestní sankcí, aby očišťovali od sněhu před svými domy chodníky. Toto nařízení je podle toho, co bylo uvedeno, pokud ukládá s trestní sankcí také očišťování chodníků od sněhu, které byly obcí převzaty jako součást veřejné ko-

munikace obecní, nezákonné a nemůže proto jeho přestoupení býti stíháno policejně-trestně. Opačný postup úřadu je v rozporu se zákonem.

Č. 12.359.

Samospráva obecní: * Poplatník může se domáhati v rozpočtovém řízení toho, aby byla vyloučena nebo přiměřeně snížena rozpočtová položka na plnění obce z vypověditelné smlouvy z důvodu, že daným poměrům již neodpovídá, aby obec v onom smluvním poměru setrvala i nadále.

(Nález z 2. dubna 1936 č. 17.909/35.)

V ě c: JUDr. Karel Jindřich S. v Teplicích-Šanově proti rozh. zem. výboru v Praze, intim. výměrem zem. úřadu v Praze z 26. prosince 1932, o obecním rozpočtu.

V ý r o k: Naříkané rozhodnutí, pokud jde o položky, týkající se odměn náměstků starostových, členského příspěvku Svazu německých samosprávných sborů, služebního platu ředitele W., subvence divadla a mezd obecních dělníků, se zrušuje pro nezákonnost. Jinak se stížnost zamítá pro bezdůvodnost.

D ů v o d y: Nař. rozhodnutím zamítl úřad v cestě instanční odvolání st-lovo z usnesení městského zastupitelstva v Teplicích-Šanově o schválení rozpočtu na r. 1932, pokud šlo o položky na odměny náměstkům obecního starosty, členský příspěvek Svazu samosprávných těles, služební plat ředitele W., subvence divadlu a mzdy obecním dělníkům, a to v podstatě proto, že jde o akty, jež jsou svojí povahou hospodářskou dispozicí; v oboru hospodářské správy obecní však nedává instanční příslušnost rozhodovací vyšší stolici oprávnění, aby opatření obce nahradila jinou hospodářskou dispozicí, ani aby tuto jinou disposici obci ukládala. Neboť základní myšlenka obec. zřízení (§ 28), že obec sama spravuje své záležitosti majetkové a že jedině ona je subjektem hospodařícím, byla by úplně zvrácena, kdyby dispoice, k nimž je třeba vůle subjektu hospodařícího, mohly býti nahrazovány vůlí svazu nebo orgánu jiného. Vyšší stolice může ovšem usnesení hospodářské povahy pro nezákonnost nebo z důvodů neúčelnosti zrušiti, pouze však ke konkrétní stížnosti proti tomu kterému usnesení včas vznesené, nikoli ke stížnosti proti rozpočtovým položkám, které jsou pouhým důsledkem toho kterého pravoplatného usnesení v oboru hospodářské správy obecní. — Námitky, jimiž st-l brojil v odvolání proti tomu, že obec neplní řádně povinnosti, jež jí náleží jakožto vykonavatelce policie komunikační a bezpečnostní, zamítl žal. úřad vysloviv, že nesměřují proti rozpočtu a nelze se jimi proto v rámci sporu o obsah rozpočtu zabývat. K námitkám, že »věcné výdaje« jsou vzhledem k poklesu cen vysoko odhadnuty, a k žádosti o jejich přezkoušení, uvedl žal. úřad v nař. rozhodnutí, že st-l neuvádí konkrétně, které výdaje, na kterých položkách a oč by